

ਰੀਵਿਜ਼ਨਲ ਫੌਜਦਾਰੀ

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.

ਸ਼ੀਓ ਡੈਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੀਰ ਦਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਨੰ. 645 ਆਫ 1961

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)-S. 520 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ - ਕੀ S. 517 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਝੂਠ ਹੈ-ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ S. 517 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 520 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੇਵਲ ਅਧਿਆਇ 32 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰੀਵਿਜ਼ਨਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰ ਦੁਆ, ਜੇ.) - ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 520 ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਧਾਰਾ 517, ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ. ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੇ ਜਾਣ।

29 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋਅ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਡੀ.ਐੱਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਸ਼ਿਓ ਦਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਉਠ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਪੌਂਡ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਪੀਰ ਦਾਨ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਉਠ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਉਠ ਨੇ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਰ ਦਾਨ ਨੇ ਉਠ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨਾ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਓ ਦਾਨ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀਰ ਦਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 411, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਿਓ ਦਾਨ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

ਪੀਰ ਦਾਨ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਲਾਦ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਸਮੇਤ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੀਰ ਦਾਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਵੱਡੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਓ ਡੈਨ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਰ ਡੈਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸ਼ਿਓ ਡੈਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਓ ਡੈਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਓ ਡੈਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 517 ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੋਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ: -

"517(1) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"520. ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ, ਪੁਸ਼ਟੀ. ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਧਾਰਾ 517, ਧਾਰਾ 518 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 519 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਧਾਰਾ 520 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 520 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਭੇਜੇ। ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 520 ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਯੂ ਪੋ ਹਲਾ ਬਨਾਮ ਕੋ ਪੋ ਸ਼ੀਨ (1) ਵਿੱਚ ਰੰਗੂਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ। ਵਾਲਚੰਦ ਜਸਰਾਜ ਮਾਰਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਅਨੰਤ ਜੋਸ਼ੀ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੇਮਾ ਰੁਖਦ, ਮੁੜ (3) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ ਅਭਿਲਾਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ (4) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 520 ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਪੁਸ਼ਟੀ, ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ, ਹਵਾਲਾ, ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਥੇ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ 1878 ਵਿੱਚ ਦ ਐਮਪ੍ਰੈਸ ਆਨ ਦ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਮਿਸ਼ੇਲ ਬਨਾਮ ਜੋਗੇਸੁਰ ਮੋਚੀ (5) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 419 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਲੈਕਰ, ਜੇ., ਨੇ ਗੁਲਾਮ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (6) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਫ਼ਸਾਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜੱਜ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਕੇਸ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਮੂਰਤੀ ਬਨਾਮ ਨਰਸਿਮਹਾਲੂ ਨਾਇਡੂ (7), ਕਰਗੇਨਵੇਨ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 520 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਅਪੀਲ, ਪੁਸ਼ਟੀ, ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ' ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੋਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ, ਜੇ., ਇਬਰਾਹਿਮ ਰਹਿਮਤੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (8) ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

"ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਧਾਰਾ 520 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਸੈਕਸ਼ਨ 520, ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਅਪੀਲ। ਇਹ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਭਾਵ, ਅਦਾਲਤ ਬਰੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 31 ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 404 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਡ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 417 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 520 ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ "ਅਪੀਲ, ਪੁਸ਼ਟੀ, ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ" ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਇਹਨਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ... ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ' ਸ਼ਬਦ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 517 ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 517 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਹਨ, ਧਾਰਾ 436 ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 203 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 204(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ

ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਡ ਦਾ 437 ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 435 ਅਧੀਨ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੁੱਟੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਧਾਰਾ 520 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੇਵਲ ਅਧਿਆਇ 32 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਖੌਤੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਪੀਰ ਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਵਾਨ ਊਠਾਂ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਪੀਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਜੋਂ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਮੁਨਾਸਬ ਨਾ ਸਮਝਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ. ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨਾ ਕੋਲ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ

ਉਠ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਿਓ ਦਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਿਓ ਦਾਨ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਪੀਰ ਦਾਨ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਉਠ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।

DUA, J.-ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।

ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 404 ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

"ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਰਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 520 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਜਾਂ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ VII ਵਿੱਚ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ VII ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਧਿਆਏ, XXXI ਅਤੇ XXXII ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 520 ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਆਏ XXXI ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਭਾਗ VII ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ "ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਏ XLIII ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗ IX ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਆਖਰੀ ਭਾਗ, ਜੋ ਕਿ "ਪੂਰਕ ਉਪਬੰਧਾਂ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ,

ਜ਼ਮਾਨਤ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ, ਬਾਂਡ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ XLIII ਜੋ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 516-ਏ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 525 ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਧਾਰਾ 518 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਧਾਰਾ 51, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 524 ਅਤੇ 525 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 523 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 524 (2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 524 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ-ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 519 ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 520 ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 517, 518 ਅਤੇ 519 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲ, ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੋਡ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਭਾਗ VII 'ਤੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 520 ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਾ 517 ਤੋਂ 519 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਾਇਕ ਫੁਟਕਲ ਆਦੇਸ਼. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਧਾਰਾ 517 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਆਮ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ

ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ-ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਸਾਰ ਫੁਟਕਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪਯੋਗਤਾ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 520 ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 517 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਥੋਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ।

ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 520 ਸਿਰਫ਼ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 517 ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਪੀਲਾਂ, ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 517 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਪੀਲ, ਪੁਸ਼ਟੀ, ਹਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਅਧਿਆਇ XLIII ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 520 ਦਾ ਸੰਮਿਲਨ ਜਿਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ-ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ - ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ, ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸੰਦਰਭ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਲੱਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮੁਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)